

The Effect of Satisfaction with Functional Components of Place on Social Sustainability and Livability Perception (Case Study: The Residential Context of the Old Neighborhoods Around the Ardabil Market)

ARTICLE INFO

Article Type
Original Research

Author

Islam Karami¹
Leila Rahimi^{2*}
Ziba Abdollah vand³
Mahdieh nikooxford⁴

How to cite this article

Karami, Islam and Rahimi, Leila and Abdollah vand, Ziba and nikooxford, Mahdieh. The Effect of Satisfaction with Functional Components of Place on Social Sustainability and Livability Perception (Case Study: The Residential Context of the Old Neighborhoods Around the Ardabil Market). Urban Design Discourse. 2025; 6(1): 29-47.

doi.org/10.48311/UDD.6.1.29

¹ Assistant Professor, Faculty of Architectural Engineering and Urbanism, Shahrood University of Technology Shahrood, Iran

² Associate Professor, Faculty of Civil engineering, Tabriz of University, Tabriz, Iran

³ master of geography and urban planning, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

⁴ master of Architecture, Faculty of Architectural Engineering and Urbanism, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

ABSTRACT

Livability and paying attention to its functional qualities is one of the important and necessary parts of urbanization in the contemporary century, which has been raised against many complex problems of urban life in today's world. The quality of livability in urban areas and the explanation of the role of biological units in the promotion of social sustainability are highly influenced by functional qualities and their mutual role. Although the concept of livability has been discussed in different spatial and thematic dimensions, the investigation of its role as an influencing variable of spatial qualities and a mediating variable of social sustainability has received less attention. The present research was carried out in a descriptive-analytical and survey form using a researcher-made questionnaire in the community of residential context around the market of Ardabil city and with the aim of developing the biological quality and social life of the said neighborhood. The sample size of 384 people was obtained based on Cochran's formula. Data analysis was done with SPSS and Amos software using Structural Equation Modeling (SEM). The results showed that by comparing the total effect of each index on livability, it was found that the accessibility factor has the greatest effect. In addition, it was proved that the indirect effect of social stability is greater between safety and physical order and livability. This means that greater satisfaction in social sustainability can increase the impact of climate safety and comfort on livability. The research solutions in developing the security and safety of urban tissues, controlling the permeability of the communication network and improving the environmental qualities through the development of pleasant spaces have been presented.

Keywords: Urban environment, Livability, satisfaction, social sustainability.

* Correspondence

Address: Assistant Professor, Faculty of Architecture Engineering and Urbanism, Shahrood University of Technology, shahrood, Iran
Email: islamkarami@shahroodut.ac.ir

Article History

Received: 2024/05/19

Accepted: 2024/06/30

Revised date: 2024/06/28

تأثیر رضایت از مؤلفه‌های کالبدی-فضایی محله در پایداری اجتماعی و ادراک زیست‌پذیری (نمونه موردی: بافت مسکونی محلات قدیم اطراف بازار اردبیل)

چکیده

اطلاعات مقاله:

نوع مقاله: پژوهشی اصیل

نویسنده‌گان:
 اسلام کرمی^{۱*}
 لیلا رحیمی^۲
 زبی عبدالله‌مند^۳
 مهدیه نیکوفرد^۴

نحوه استناد به این مقاله:
 کرمی، اسلام و رحیمی، لیلا و عبدالله‌مند، زبیا و نیکوفرد، مهدیه. تأثیر رضایت از مؤلفه‌های کالبدی-فضایی محله در پایداری اجتماعی و ادراک زیست‌پذیری (نمونه موردی: بافت مسکونی محلات قدیم اطراف بازار اردبیل). گفتمان طراحی شهری مرواری بر ادبیات و نظریه‌های معاصر، ۶(۱): ۲۹-۴۷.

۱. استادیار دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران
۲. دانشیار گروه معماری، دانشکده عمران، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران
۳. کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری گرایش مسکن، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران
۴. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

* نویسنده مسئول:

دکتر اسلام کرمی
 نشانات: استادیار دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه صنعتی شاهرود شاهرود ایران
 ایمیل: islamkarami@shahroodut.ac.ir

تاریخ مقاله

۱۴۰۳/۲/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۴/۱۰

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۴/۱۸

واژه‌های کلیدی: محیط شهری، زیست‌پذیری، رضایت‌مندی، پایداری اجتماعی.

۱. مقدمه

محیط‌های مروج پیاده‌روی [۱۷] و نقش محیط‌های شهری امن، در توسعه پیاده‌روی و افزایش بار اجتماعی مکان [۱۸] از موارد قابل طرح است. از این‌رو، هدف پژوهش، بررسی رابطه کیفیت زیست‌پذیری، پایداری اجتماعی و رضایت از کیفیت‌های عملکردی مکان است که در نمونه موردی بافت مسکونی اطراف بازار ارdbیل انجام یافته است. کاهش نقش سکونت در محلات اطراف بازراه‌های سنتی و تلاش برای احیای زندگی اجتماعی در آن، میل به فرسودگی بخش میانی شهر در اثر تصمیمات نادرست مدیریت شهری، توسعه افسار گسیخته بازار به محلات پیرامون، کاهش سطوح کیفیت زیستی در مناطق مرکزی بدلایل متنوع و امکان تجدید ساختار اجتماعی بافت‌های مزبور، کاهش نقش اقتصادی زمین در توسعه درونزا و انلاف زیرساخت‌های شهری و غیره از دلایل انتخاب نمونه موردی است. وجود تأثیر مثبت رضایتمندی از محیط‌های شهری و مؤلفه‌های آن بر زیست‌پذیری و تبیین تأثیر میانجی پایداری اجتماعی بر رضایت و زیست‌پذیری از فرضیه‌های پژوهش است. توزیع متعادل و هدفمند منابع و پروژه‌های شهری منطبق با زیست‌پذیری در پایداری اجتماعی و رضایت از محیط شهری ضرورت و اهمیت پژوهش است.

۲. پیشینه پژوهش

مطالعاتی که رابطه کیفیت محیط شهری، موضوعات اجتماعی و زیست‌پذیری را بررسی کرده‌اند، چندان زیاد نیست [۲۰، ۱۹، ۱۰].
بانگاهی به پیشینه پژوهش‌های انجام یافته، نتایج یک پژوهش نشان داد، سطح بالای رضایت از محیط شهری بر زیست‌پذیری تأثیر گذار و دسترسی بیشترین تأثیر را در این رابطه دارد. همچنین، روابط اجتماعی همسایگان نقش میانجی در رضایتمندی و این‌می محیط‌های شهری دارد [۱۲]. نتایج پژوهش تحلیل فضایی آثار حکمرانی مطلوب بر زیست‌پذیری شهری نشان داد، یعنی شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری شهری رابطه ضعیف تا متوسطی وجود دارد [۲۱]. پژوهش سنجش زیست‌پذیری بافت‌های شهری با تأکید بر پایداری اجتماعی، نشان داد، شاخص‌های پایداری اجتماعی زیست‌پذیری در بعد عینی و ذهنی کیفیت زندگی با توجه به سطح دسترسی به خدمات و رضایت از خدمات ارائه شده شکاف پایین‌تری دارد [۲۲]. نتایج یک پژوهش نشان داد که همبستگی معنی داری بین ضریب توسعه پایدار اجتماعی و شمار جمعیتی شهرستان‌های استان وجود دارد [۲۳]. پژوهش تأثیر اصول شهر زیست‌پذیر در ارتقای سطح رضایتمندی شهروندان، نشان داد، حضور پذیری در فضا و بعد از آن، هویت و حس تعلق به مکان در رضایتمندی از محله تأثیر دارد [۲۴]. نتایج پژوهش سنجش زیست‌پذیری محلات شهری در راستای توسعه پایدار از دیدگاه شهروندان نشان داد که بین پایگاه اجتماعی- اقتصادی شهروندان و زیست‌پذیری ارتباط مستقیمی وجود دارد [۲۵]. پژوهش ارزیابی وضعیت زیست‌پذیری بخش مرکزی

ضرورت توجه به مفهوم شهر زیست‌پذیر با اهداف حل مشکلات شهری، ارتقای کیفیت زندگی، کارآمدی مدیریت شهری و راهبری شهر به سمت مطلوبیت بیشتر و احترام به ارزش‌های محلی بیش از پیش اهمیت یافته است [۲، ۱]. در مطالعات پیشین زیست‌پذیری، که عمدتاً مرتبط به عوامل اقتصادی است، استدلال کرده‌اند که افزایش فرصت‌های اشتغال منطقه‌ای می‌تواند تأثیر مثبتی بر رضایت شهری داشته باشد [۵، ۴، ۲]. با این حال، عوامل غیر اقتصادی ای، بویژه محیط‌ها و محله‌هایی که ساکنان هر روز با آن مواجه می‌شوند، تأثیر قابل توجهی بر کیفیت زندگی و زیست‌پذیری دارند. با تفسیر زیست‌پذیری به معنی پایداری، زیست‌پذیری هم به جنبه‌های شخصی و این‌می مسکن [۶] و هم به جنبه‌های محلی و مشکلات ناشی از رشد جمعیتی و شهرنشینی کمک می‌کند [۷]. تمایز بین شاخص‌های زیست‌پذیری با شاخص‌های پایداری در این است که شاخص‌های زیست‌پذیری آنچه را که امروز در حال وقوع است اندازه می‌گیرند، اما شاخص‌های پایداری، ظرفیت موجود برای آنچه در آینده رخ خواهد داد را اندازه‌گیری می‌کند. زیست‌پذیری اشاره به زیرمجموعه‌ای از اهداف پایداری دارد که مستقیماً اعضای جامعه را تحت تأثیر قرار میدهند. زیست‌پذیری و پایداری معمولاً دارای اهداف مشترک، اما غالباً دارای چشم‌اندازها و اولویتهای متفاوت هستند [۸]. در اهمیت جایگاه زیست‌پذیری و پایداری اجتماعی، نقش زیست‌پذیری مکانهای شهری در کیفیت و کمیت اجتماعی مکان [۹]، رفاه اجتماعی، توسعه اقتصاد، سازگاری و پیشرفت اجتماعی در پاره‌ای از مطالعات مورد توجه قرار گرفته است. افزایش جرم و جنایت، آلودگی هوا و ازدحام ترافیک [۱۰] زمینه ساز افزایش مهاجرت‌ها به جومهای و بسترساز مشکلات عمدۀ اجتماعی و اقتصادی شده و فضای شهری زمینه ای برای ظهور و بروز جرایم شهری و تضادها و تعارضات اجتماعی است [۱۱]. تداوم این مشکلات بسترساز تحقق ناپایداری و کاهش رضایتمندی و میل به مشارکت و همگامی مردم با مدیریت شهری است. اگرچه، روابط اجتماعی همسایگان یک متغیر وابسته متاثر از رضایت از محیط شهری است، در عین حال، بصورت مستقل بر کیفیت زیست‌پذیری نیز تأثیر می‌گذارد [۱۲]. پایداری شهری درگرو افزایش زیست‌پذیری، تأمین رفاه نسیی، مشارکت شهروندان و افزایش آگاهی اجتماعی برای همه اعضای جامعه است [۱۳]. پیوند اجتماعی، از "قضاهای" برای ساکنان "مکان‌های معنادار" می‌سازد، که تأثیر مثبتی بر دلبستگی ساکنان به محله جامعه دارد [۱۴]. برخی مطالعات، اعتماد ساکنان به همسایه‌ها، تعداد دوستان و تعاملات اجتماعی را به عنوان شاخص سنجش روابط اجتماعی همسایگان شناسایی کرده‌اند [۱۵]. نقش محیط‌های شهری در توسعه فراغت و تقویت لولای اجتماعی و شیرازه مدنی شهر [۱۶، ۱۵]، همچنین، تقویت روابط اجتماعی همسایگان در

زیست‌پذیری شهری ارائه می‌دهد [۳۳]. همچنین، در خصوص بافت تاریخی و محلات ششگانه اردبیل (نمونه مورد پژوهش)، نیز قبلاً، پژوهش‌هایی انجام یافته است. پژوهش تحلیلی بر تأثیر سطح رضایت از پایداری کالبدی- محیطی بر مؤلفه‌های کیفیت زندگی ساکنان در محلات شهری نشان داد، شاخص‌های رضایت از بعد کالبدی- محیطی کیفیت زندگی مهمنترین و اثرگذارترین بعد نسبت به سایر ابعاد در بافت تاریخی اردبیل می‌باشد [۳۴]. پژوهش مقایسه عوامل موثر بر حس تعلق به مکان در محلات جدید و قدیم شهر اردبیل، نشان داد، اگرچه احساس تعلق به مکان در محلات قدیمی بیشتر از محلات جدید است، اما عوامل مؤثر بر حس تعلق به مکان در محلات قدیمی، ماهیت متفاوتی در مقایسه با محلات جدید دارد و در محلات قدیمی علاوه بر پیوندهای تاریخی و خانوادگی در افراد، عوامل اجتماعی نسبت به عوامل کالبدی، عامل قوی‌تر و اثرگذارتری بر سطح رضایت‌مندی و حس تعلق در ساکنان محله است. افراد در محلات قدیمی و جدید ابعادی از حس تعلق را به دست می‌آورند و ابعادی را از دست می‌دهند [۳۵]. همچنین، بررسی ارزیابی سطح پایداری اجتماعی در بافت‌های تاریخی شهری در اردبیل، نشان داد، بالینکه مؤلفه‌های امنیت اجتماعی، مشارکت اجتماعی، تعامل اجتماعی و حس تعلق وضعیت مطلوبتری نسبت به سایر مؤلفه‌ها داشتند. اما ناپایداری در وضعیت اقتصادی ساکنان، پایین بودن کیفیت کالبدی بافت و دسترسی نامناسب به خدمات عمومی، عامل مهمی در تشدید ناپایداری اجتماعی محدوده مورد مطالعه است [۳۶]. پژوهش تحلیلی بر رضایت از کیفیت زندگی در مناطق مرکزی شهرها، نشان داد، میانگین رضایت مجموع شاخص‌های مورد بررسی (اقتصادی، زیست محیطی، اجتماعی، و کالبدی)، حاکی از رضایت نسبی از کیفیت زندگی کلی ساکنان در محلات مرکزی اردبیل است [۳۷]. پژوهش ارزیابی مؤلفه‌های موثر بر پیوندهای اجتماعی در مرکز محله‌های شهر اردبیل، نشان داد که رابطه معناداری بین مؤلفه‌های دلستگی، تعاملات اجتماعی، تعهد به ارزش‌های محله و باور و اعتقادات وجود دارد و مؤلفه دلستگی در مقایسه با مؤلفه‌های دیگر تأثیر بالاتری در میزان پیوندهای اجتماعی افراد در رابطه با فضاهای شهری دارد [۳۸]. با نگاهی به پیشینه، تبیین نقش رضایتمندی از مکان و پایداری اجتماعی بعنوان متغير میانجی، ارزیابی موضوع در بافت مسکونی اطراف بازارهای سنتی بعنوان یکی از چالش‌های شهری کاوش کیفیت زیست‌پذیری بافت‌های تاریخی شهر، تمرکز بر شاخص‌های عملکردی مکان بعنوان شاخص‌های تأثیر گذار در حیات اجتماعی و مدنی همسایگان از جنبه‌های جدید و نوآوری پژوهش حاضر است که در پژوهش‌های دیگر کمتر بدان پرداخته شده است.

۳. مبانی نظری

زیست‌پذیری: نظریه زیست‌پذیری در سال ۱۹۹۶ شکل روشن

کلانشهرها از دیدگاه ساکنان کلانشهر تبریز نشان داد، ۴ محله بازار، شهناز، دانشسرما و مقصودیه از شرایط زیست‌پذیری بهتری برخوردار هستند [۲۶]. در مدل سازی ساختاری تأثیر زیست‌پذیری بر کیفیت زندگی مبتنی بر نظر سنجی عمومی در شهر دورود، نشان دادند، عامل آموزشی، با ضریب رگرسیونی بیشترین اثر را بر زیست‌پذیری و عامل زیست-محیطی با وزن عاملی بیشترین اثر را در کیفیت زندگی شهر دورود داشته و زیست‌پذیری تأثیر بسیار زیادی بر کیفیت زندگی در شهر دورود داشته است [۲۷]. بررسی میزان زیست‌پذیری شهری در محلات دروازه دار در کلانشهر تبریز، نشان داد که میزان زیست‌پذیری در محلات دروازه دار مورد مطالعه در حد نسبتاً مطلوب قرار دارد. از نتایج دیگر پژوهش می‌توان به تأثیر محلات دروازه‌دار در افزایش میزان پایداری اجتماعی ساکنین و ارتقای میزان سرمایه اجتماعی و امنیت بعد از سکونت در محلات دروازه‌دار اشاره نمود [۲۸]. مطالعه تطبیقی زیست‌پذیری در بافت جدید و قدیمی شهرها در شهر ارومیه بیانگر آن بوده که به طور کلی میزان زیست‌پذیری در بافت قدیمی شهر ارومیه نسبت به بافت جدید شهر بیشتر بوده است. همچنین میزان زیست‌پذیری در بافت قدیم نسبت به بافت جدید در وضعیت بهتری قرار داشته است؛ و میزان زیست‌پذیری براساس شاخص‌های کیفیت ابنيه، محدوده تحت پوشش فضای اسلامی و دسترسی به کاربری فضای سبز در بافت جدید نسبت به بافت قدیم وضعیت خوبی را دارا بوده است [۲۹]. پژوهش شکل شهری و زیست‌پذیری نشان داد، شاخص‌های اجتماعی-اقتصادی بر روی متغیرهای شکل شهری برای ارزیابی اهمیت محیط ساخته شده در پیش‌بینی کیفیت‌های مرتبط با زیست‌پذیری منطبق هستند. به طور کلی، شاخص‌های فرم شهری برای پیش‌بینی معیارهای اجتماعی-اقتصادی مهم‌ترین شاخص‌ها در رابطه با زیست‌پذیری شهری بودند [۳۰]. در بررسی شاخص زیست‌پذیری فضایی برای مراکز شهری متراکم، مشخص شد، مراکز شهری از نظر جمعیت و مساحت ساخته شده. یک همسنگی‌های فضایی با معیارهای عینی زیست‌پذیری مانند فضاهای باز یا امکانات اجتماعی را به اشتراک می‌گذارند [۳۱]. پژوهش ارزیابی زیست‌پذیری از طریق مروء ادبیات به مطالعه تطبیقی بین داکا و یک شهر جنوب شرق آسیا، پرداخته و مهم‌ترین عوامل موثر بر رضایت شهروندان در زیست‌پذیری را شناخته و اظهار می‌کند این یافته‌ها به معماران و برنامه‌ریزان کمک می‌کند تا مناطق مداخله در شهرهای را که کمترین زیست‌پذیری را دارند شناسایی کنند تا آنها را زیست‌پذیرتر کنند [۳۲]. پژوهش زیست‌پذیری شهری: شبیه‌سازی، ارزیابی و تفسیر مبتنی بر عامل، نشان داد، ابزارهای شبیه‌سازی توسعه یافته یک رویکرد عملی برای توسعه پایدار شهرها در حمایت از ارزیابی و طراحی سیاست‌های حاکمیتی را تشکیل می‌دهند، و چارچوب روش‌شناختی جدیدی برای درک مکانیسم‌های ساخت

کیفیت‌های عملکردی طبق معیارهای زیر بررسی شده است:

- دسترسی: اگر تسهیلات مختلفی وجود داشته باشد که به راحتی در دسترس باشند، ساکنان از جامعه خود راضی خواهند شد. در برخی مطالعات، سطح رضایت از دسترسی به عنوان یک عامل مهم در افزایش زیستپذیری ذکر شده است [۵۱، ۳۱، ۱۲].

- دلپذیری: دلپذیری به رضایت از محیط طبیعی در محله اشاره دارد. اهمیت محیط‌بست طبیعی در زیستپذیری و رضایتمندی اثبات شده است [۵۲، ۱۰، ۱۲].

- اینمی: اینمی به این معنی آن است که فردیا ساکنان تا چه حد از حادثی مانند بلایای طبیعی یا آتش‌سوزی، و جرایم اینمی هستند. اینمی به عنوان یکی از عوامل مهمی که محیط‌های شهری را تشکیل می‌دهد و آن را ارتقا می‌دهد. رضایت از محیط‌های شهری ارتباط نزدیکی با نزدیکی جرایم یا نزدیکی تصادفات دارد [۱۲، ۵۳، ۵۴].

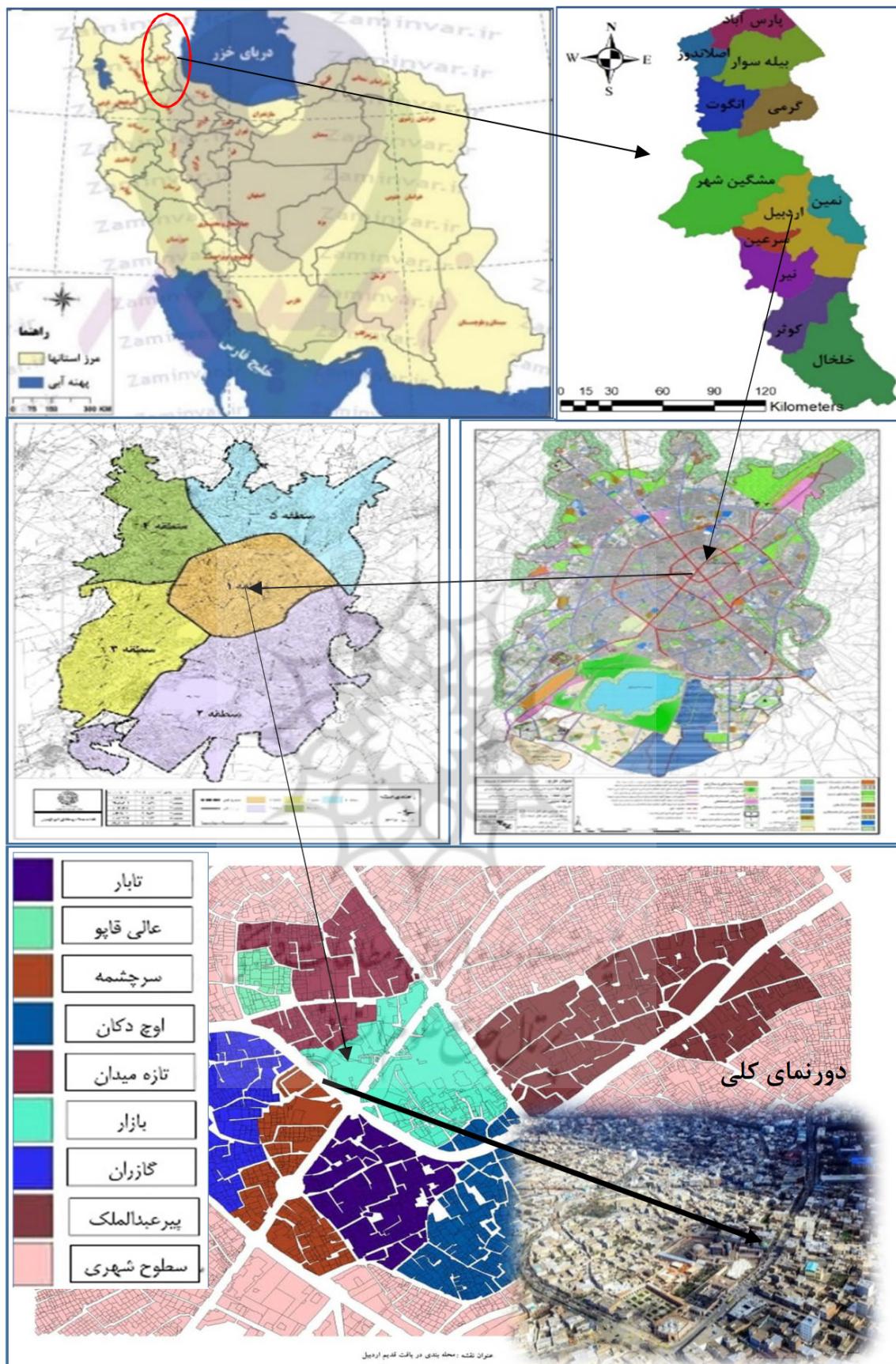
- آسایش اقلیمی: رضایت از کیفیت طراحی فضاهای باز عمومی به عنوان یک قرارگاه رفتاری برای اوقات فراغت در گرو آسایش محیطی ناشی از سلسله مراتب اقلیمی است. خرد اقلیم شهری از عواملی است که در رسیدن به آسایش و رضایت محیطی ضروری است [۵۵، ۵۶].

- وحدت و نظم کالبدی: احساس آرامش خاطر، نشاط وجود حس سرزنشگی بعنوان یکی از نیازهای روحی انسان و مهمترین ساختار کیفیت فضاست. انبوهی از فضاهای دل مرده، سردو بیرون در شهرها تحت تأثیر ناهمگونی و آلودگی‌های بصری مشاهده می‌شود که به دور از هر گونه زیبایی و مطلوبیت، هیچگونه معنا، مفهوم و عملکردی را القاء نمی‌کنند [۵۷]. براساس رویکرد عینی، زیبایی واحد چهار خصیصه نظم، وحدت، تنوع و هماهنگی است و رویکرد ذهنی بر باورها، خاطرات فردی و جمعی، ارزشهای اجتماعی و فرهنگی و ترجیحات فردی متکی است [۵۸].

- پایداری اجتماعی: پایداری اجتماعی به «توانایی جامعه برای حفظ و نگهداری ابزارهای ضروری ایجاد رفاه و مشارکت اجتماعی و حفظ ثبات مؤلفه‌های اجتماعی برای گسترش یکپارچگی و انسجام» اشاره می‌کند [۵۹] که ملازم با عدالت اجتماعی و اقتصادی است که موجب رشد و پیشرفت انسانی و رسیدن به سطحی استاندارد برای تأمین نیازهای درونی و بیرونی است [۶۰]. برای توسعه پایدار اجتماعی چهار معیار اصلی عدالت اجتماعی، همبستگی اجتماعی، مشارکت و امنیت معرفی شده است [۶۱]. پایداری اجتماعی ترکیبی از اصول سنتی اجتماعی، از قبیل نیازهای اولیه و اساسی (مسکن و بهداشت)، اشتغال، آموزش، برابری و عدالت اجتماعية و مفاهیم جدیدی که کمتر قابل اندازه‌گیری هستند، مانند هویت، حس مکان، خوشبختی، رفاه

و واضحی بخود گرفت. بعدها در آمریکای شمالی، اروپا، استرالیا و سایر کشورها، محققان نظریه زیستپذیری را در ارزیابی و برنامه‌ریزی شهرها اعمال کردند و به نتایج عملی دست یافتند [۴۰، ۳۹] که هدف آن داشتن شهری مطلوبتر برای زندگی و توسعه شهری پایدار است [۴۱]. با توسعه شهرنشینی و رشد لجام گسیخته شهرها، و گستاخیت اجتماعی و زیستی و ارتباط انسان با محیط زیست، شهرسازی معاصر، با جوامعی مواجه است که از جنبه‌های بوم‌شناسی، اجتماعی و فرهنگی آسیب بسیار دیده است و نیازمند چاره جویی اساسی و سریع است [۳۹]. از این روز، برنامه ریزان در همه سطوح به طور فزاینده‌ای زیستپذیری را عنوان استراتژی تجدید حیات محله، توسعه مجدد، تأمین مسکن قابل قبول، حفاظت از محیط زیست، بهبود امنیت و کاهش نرخ جرم و جنایت مطرح می‌نمایند [۴۲]. آسایش، دلپذیری، رفاه، راحتی، سلامت، کارکردهای شهری همچون مسکن، کار و حمل و نقل محورهای پژوهش مهم در حوزه زیستپذیری شهری است [۴۳، ۴۴]. در واقع، شاخص‌های زیستپذیری بر اساس تدبیر مرتبط با مکان، حمل و نقل و زیرساخت‌ها و تسهیلات رفاهی شکل می‌گیرد که این امر مبین این است که سلامت تحت تأثیر مؤلفه‌های شخصی، حمایت‌های اجتماعی و شرایط اجتماعی-اقتصادی، فرهنگی و زیستمحیطی است. این موارد نیز به سهم خود، سکونت، آموزش و پرورش، محل اشتغال و دسترسی به خدمات و امکانات را در بر می‌گیرد. از این جهت، زیستپذیری به عنوان شاخصی از کیفیت زندگی و رفاه ذهنی ساکنان [۴۵]. به عنوان یک معیار زندگی برای ساکنان یک منطقه و یا بررسی مناسب بودن یک مکان خاص برای زندگی انسان تعریف شده است [۴۶].

رضایتمندی: در تبیین رابطه زیستپذیری و رضایتمندی از مکان می‌توان گفت که، یک منطقه چگونه نیازهای ضروری ساکنانش را برآورده می‌سازد [۴۷] اگر کسی بتواند نیازها و خواسته‌های خود را در یک منطقه برآورده کند، او متمایل شود که به زندگی خود در آن منطقه ادامه دهد [۴۸، ۴۹]. افزایش زیستپذیری با بهبود محیط شهری در بسیاری از شهرهای اروپا و ایالات متحده مشاهده شده و نیویورک در ایالات متحده و بیلبائو در اسپانیا، از جمله شهرهای موفق هستند که از طریق بهبود محیط شهری رشد و توسعه پیدا کرده‌اند [۵۰]. اصطلاح زیستپذیری به میزان تأمین ملزمومات یک جامعه بر مبنای نیازها و ظرفیت‌های افراد آن جامعه اطلاق می‌شود. زیستپذیری به یک سیستم شهری که در آن به سلامت اجتماعی، کالبدی و روانی همه ساکنانش توجه شده، اطلاق می‌شود و اصول کلیدی که به این مفهوم استحکام می‌بخشد شامل برابری، شأن، دسترسی پذیری، تقریج، مشارکت و توامندسازی می‌باشد [۴۱]. در محیط‌های شهری سطح رضایت، بسته به ادراک ساکنان متفاوت است [۲۰].

شکل ۱. موقعیت محلات قدیمی اردبیل، در ایران، استان و شهر اردبیل. مأخذ: [۷۲]

در شمال و میدان عالی قابو و خیابان شیخ صفی در جنوب محصور شد و « محله شیخ صفی » نام گرفت (شکل ۱). هسته اولیه و بافت تاریخی شهر اردبیل مجموعه بازار است. مشخصات عمومی محلات شش گانه اردبیل به صورت جدول ۱ قابل شناسایی است. در سالهای گذشته نارین قلعه در جنوب شهر و همچنین باغ ملی شامل بافت با ارزش تاریخی شهر اردبیل میشده است ولی در حال حاضر با ازین رفتن نارین قلعه و تغییر کاربری باغ ملی بافت تاریخی با ارزش شامل محدودهای در شمال این دو مکان می‌شود که ۹۲/۸ هکتار را شامل می‌خیابان شود. خیابان‌های امام خمینی، کاشانی، طالقانی، سیمتری مدنی به صورت منقطع از داخل این بافت عبور می‌کند و حد بیرونی بافت را نیز خیابان‌های مدرس و قسمتی از کاشانی و در جنوب گذر عارف شامل می‌شود.

آخرین محله بندی در دوران قاجار صورت گرفته و اردبیل به شش محله تقسیم بندی شده و نحوه رشد و گسترش محلات در اردبیل بدین‌گونه بوده که به تعداد شش محله اصلی محله دیگری افزوده نمی‌گردد و هر توسعه‌ای در لوازی یکی از محلات اصلی شهر صورت می‌پذیرفت، بازار اردبیل مستقل و حالت مرکزیت شهر را داشت و حدفاصل محلات اردبیل بوده است [۷۳]. سراهایی از بازار به سمت این محلات باز می‌شود، طوی تاورا، اوجدکان، پیرعبدالملک، گازران (اونچی میدان) سرچشم و عالی قابو (دوازه) محلات شگانه اردبیل را تشکیل می‌دهند، هر یک از این محلات دارای زیرشاخه‌ها، محله‌ها و کوچه‌های متعددی نیز هستند [۷۴]. شکل ۲، نقشه کاربری محلات قدیمی اردبیل را نشان می‌دهد.

۴. روش شناسی پژوهش

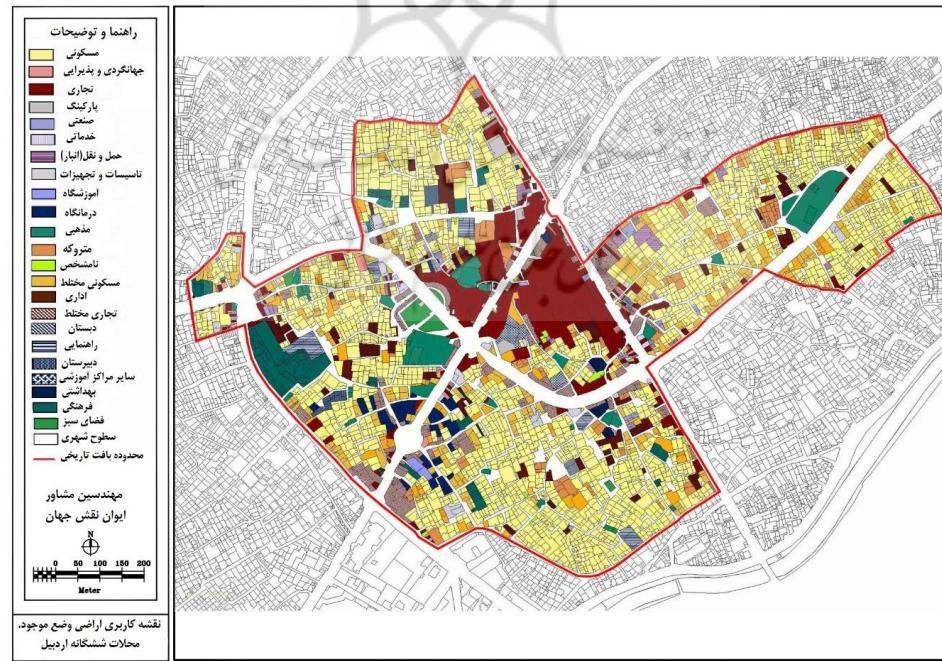
پژوهش حاضر از نظر ماهیت روش، توصیفی و اکتشافی، از نظر هدف کاربردی می‌باشد که با استفاده از ابزار مطالعات میدانی و کتابخانه‌ای بر اساس پرسشنامه محقق ساخت، در جامعه آماری ساکنان بافت پیرامون بازار سنتی اردبیل و با روش نمونه‌گیری خوش‌های نامنظم بر اساس جمعیت محله (تабار: ۲۸ عدد، عالی قابو: ۶۷ عدد، سرچشم: ۴۴ عدد، اوج دکان: ۱۲۰ عدد، پیرعبدالملک: ۴۸ عدد، گازران: ۴۸ عدد) ضمن توجه به پوشش کامل ساکنان کوچه‌های هر محله، انجام یافته است. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران با احتساب جمعیت کل ساکن در محدوده مورد مطالعه، معادل ۳۸۴ نفر شد که در تابستان ۱۴۰۱ در ۶ روز کاری انجام گردید. شاخص‌ها، با استفاده از مقیاس پنج گزینه ای لیکرت رتبه‌بندی شدند. برای سنجش، رضایت از محیط شهری پنج مؤلفه دسترسی، دلپذیری و یمنی [۱۲، ۶، ۴۲، ۳۱، ۲۰، ۵۲] و آسایش اقلیمی و وحدت و نظم کالبدی مورد بررسی قرار گرفت. عامل دسترسی از طریق سطح رضایت از دسترسی به موسسات عمومی، امکانات فرهنگی، امکانات تجاری و امکانات پژوهشی و سلامت اندازه‌گیری شد. عامل دلپذیری هم از نظر رضایت از پارک‌های سیز و محیط طبیعی اطراف سنجیده شد. عامل یمنی از نظر اینمی ناشی از

و کیفیت زندگی است [۶۲] و به عواملی چون دسترسی به امکانات، فضای سیز، فرصت‌های شغلی، حمل و نقل عمومی، فرصت‌هایی برای قدم زدن و دوچرخه سواری، سلامت و بهداشت، جاذبه‌گری‌ی اجتماعی کمتر، بالا بردن فرصت‌های شغلی برای افراد با مهارت پایین، فضای مسکونی مقرون به صرفه وابسته است [۶۳]. برای نیل به توسعه پایدار اجتماعی، به دسترسی آسان به خدمات شهری برای همگان، کاهش استفاده از وسیله نقلیه شخصی، ارتقای بهداشت و سلامت شهری‌وندان، توجه به گروه‌های کم‌توان و کودکان، توزیع عادلانه امکانات، تقویت حس تعلق و هویت فرهنگی در شهر، و جلوگیری از انواع آلودگی‌ها بعنوان موضوعات اساسی اشاره شده است [۶۴]. برخی از مطالعات، راهکارهای « طراحی عرصه‌های جمعی چندمنظوره در فضاهای عمومی » در بعد تعامل اجتماعی و « طراحی اقلیمی » در بعد رفاه اجتماعی، را دارای بیشترین اهمیت برای پایداری اجتماعی در برنامه‌های مسکن می‌دانند [۶۵]. همچنین، مؤلفه‌های امنیت، مشارکت، و کیفیت زندگی بعنوان شاخص‌های پایداری اجتماعی مطرح شده‌اند و شاخص‌های حفاظت در مقابل جرم و جنایت، عدالت اجتماعی و رضایت از کیفیت دسترسی به خدمات دارای بیشترین سهم در تحقیق پایداری مجتمع‌های مسکونی است [۶۶]. در بررسی پایداری اجتماعی در مجتمع‌های مسکونی به شاخص‌های آسایش درون‌خانه، باری‌پذیری فضاهای باز و چندمنظوره، هویت اجتماعی، و نظام اجتماعی اشاره شده است [۶۷]. بعنوان جمع بندی مبانی نظری می‌توان گفت، برخی، به سرمایه اجتماعی روابط میان همسایه‌گان به عنوان یک عامل مهم در زیست‌پذیری شهری اشاره می‌کنند. روابط یا فعالیت‌های اجتماعی می‌توانند به طور مثبت بر سطح رضایت از مکان تأثیر گذاشته و روابط اجتماعی تأثیر مثبتی بر رضایتمندی از محیط‌های شهری داشته باشد [۶۸، ۲۰]. کیفیت همسایگی و روابط اجتماعی همسایه‌گان، بیشتر از ویژگی‌های فیزیکی واحد همسایگی در تعیین رضایتمندی ساکنان نقش دارد [۶۹]. با مطرح شدن رضایتمندی بعنوان وجهی از کیفیت زندگی، محیط شهری و روابط اجتماعی همسایه‌گان و تحقق پایداری اجتماعی در محل سکونت، از عوامل موثر در کیفیت زندگی قلمداد شده است [۷۰، ۷۱].

مطالعه نمونه مورد پژوهش: مطابق شکل (۱)، استان اردبیل در شمال غربی کشور ایران قرار گرفته و از شمال با جمهوری آذربایجان، از شرق با استان گیلان، از جنوب با استان زنجان و از غرب با استان آذربایجان شرقی هم‌جوار است. استان اردبیل از نواحی سردسیر کوه‌هستانی محسوب می‌شود و از نظر ویژگی‌های حرارتی، سرد بودن، ویژگی مشترک تمامی گونه‌های اقلیمی استان است. استخوان‌بندی شهر اردبیل در گذشته شامل بقعه شیخ صفی و جمعه مسجد به عنوان دو کانون اصلی تاریخی شهر بوده است. بعد از بریده شدن مرکز تاریخی شهر از طریق احداث خیابان‌های عربیض و از هم گسیختن نظام محله‌ای قدیم، قسمتی از آن که بین خیابان‌های امام خمینی در شرق، طالقانی

جدول ۱. مشخصات عمومی محلات شش گانه اردبیل. مأخذ: مطالعات حفظ و احیای بافت بازرس فرهنگی-تاریخی اردبیل (۱۳۸۷) [۹۰]

محله	عنصر شاخص	ویژگی خاص	کاربری غالب	حدوده
اوچدکان		خانه‌های تاریخی	مسکونی	جنوب شرقی بافت تاریخی.
مساحت m ²	۱۳۰۵۳۲			
جمعیت	۱۳۷۱ نفر			
تاوار (طوی)		مراکز درمانی با کارکرد شهری و ساختمان‌های مخروبه و زمین‌های بایر	تجاری و خدماتی	جنوب غربی بافت تاریخی.
مساحت m ²	۵۱۹۵۳			
جمعیت	۲۳۶			
سرچشمہ		مراکز فعال خدماتی و تجاری. بافت تاریخی.	تجاری	غرب بافت تاریخی.
مساحت m ²	۹۰۹۶۳			
جمعیت	۴۳۷			
عالی قابو		وجود بناهای تاریخی و گردشگری	تجاری و فرهنگی	شمال غربی بافت تاریخی.
مساحت m ²	۱۲۵۷۶۴			
جمعیت	۱۰۳۹			
پیرعبدالملک		وجود جمعه مسجد و تپه آن در قسمت شرقی	تجاری	شرق بافت تاریخی.
مساحت m ²	۶۷۱۲۱			
جمعیت	۴۲۴			
گازران		فعالیت انبار. نزدیکی به بازار	تجاری	غرب بافت تاریخی.
مساحت m ²	۷۶۷۶۹			
جمعیت	۴۸۱			

شکل ۲. نقشه کاربری محلات قدیمی اردبیل. مأخذ: مهندسین مشاور ایوان نقش جهان برگرفته از طرح جامع اردبیل [۷۵]

زیر شاخص "شرکت در مراسم‌ها و آینه‌های جمعی و حضور فعال در اجتماعات" با میانگین وزنی ۲/۵۹ می‌باشد. همچنین، میانگین کلی پایداری اجتماعی (۲/۸۳)، کمتر از حد میانگین (۳) است.

با توجه به جدول (۳) نتیجه KMO برابر ۰/۸۸۲۴ است. بدست آمد و نتیجه آزمون بارتلت برابر ۰/۳۹۳۶ شد که، نشان دهنده نرمال بودن داده‌ها و کفايت متغیرها برای تحلیل عاملی اکتشافی و همبستگی بالای بین گویه‌ها است.

آنالیز عامل اکتشافی (EFA) و آنالیز قابلیت اطمینان: جهت تصدیق صحت و قابلیت اطمینان معیارها، آنالیز عامل اکتشافی (EFA) و آنالیز قابلیت اطمینان انجام گرفت (جدول ۴). آنالیز بارهای عاملی مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریماکس صورت پذیرفت. به طور کلی پنج عامل اصلی، یانگر ۱۶ سوال با سه متغیر برونزا، یک میانجی و یک متغیر درونزا می‌باشد. برای هر کدام، از عوامل، بارگذاری عاملی بیش از ۵٪ و مقادیر ویژه نیز بزرگتر از ۱ بدست آمد. مقدار ویژه، میزان واریانس تبیین شده بوسیله هر عامل رایانه می‌کند. مقدار ویژه برابر ۱ می‌باشد. اگر کمتر از ۱ باشد یانگر عدم معناداری عاملها است و باید از تحلیل حذف بشوند. پس با توجه به نتایج بدست آمده از جدول (۴) تأیید می‌شود که توانایی معیارها برای توصیف عوامل بصورت منفرد قابل قبول می‌باشد. بعلاوه، مقدار آلفای کرونباخ اگر برابر ۰/۷ یا بالاتر از آن باشد قابل قبول است که در این مطالعه، مقدار آلفای کرونباخ تمامی عوامل بیش از ۰/۷ بودند.

آنالیز توصیفی همبستگی: جدول ۵ نتایج آنالیزهای توصیفی همبستگی بین عوامل‌ها را نشان می‌دهد. ابتدا، در میان مؤلفه‌های رضایت مندی از محیط شهری عامل دسترسی با ۳/۵۵ دارای بیشترین امتیاز بوده، و آسایش اقلیمی با میانگین ۳/۲۰ کمترین اثرگذاری دارد. در طرف دیگر، پایداری اجتماعی دارای پایین‌ترین امتیاز، ۲/۸۳، بود. زیست‌پذیری هم دارای امتیاز متوسط، ۳/۴۲، بود. بعلاوه، به لحاظ آماری یک همبستگی مثبت قابل توجه بین تمامی عوامل با میزان اطمینان ۹۹ درصد وجود داشت. در ضمن اگر ضریب همبستگی بیش از ۰/۷، شناسایی دقیق رابطه سببی بین عوامل سخت می‌شود. بنابراین، ضریب همبستگی تمام عوامل‌های تحقیق کمتر از ۰/۷ می‌باشد.

مدل معادله ساختاری (SEM): در این مطالعه، آنالیز معادلات ساختاری (SEM) با ایجاد یک رابطه مسیر بین عوامل برای آزمون فرضیات انجام شد. قبل از بحث خاص، برآنش مدل شناسایی گردید (جدول ۶). در نتیجه، تمامی نشانگرهای تأیید گردیدند که دارای مقادیر کافی هستند. نتایج آنالیز عامل تأییدی (CFA) در جدول (۷) ارائه شده است.

مدل اندازه‌گیری برآنش مطلوبی را نشان می‌دهد که مقدار شاخص درجه آزادی (Chisq/df) برابر ۱/۹۹۶ که مقدار مطلوبی برای

بلایابی طبیعی، جرم و جنایت، و... بررسی شد. همچنین مؤلفه آسایش اقلیمی در موارد تابش آفتاب و سایه، رطوبت، باد و درجه حرارت مورد بررسی قرار گرفت [۵۶، ۵۵]. همچنین شاخص نظافت و دوری از آلوگی نیز در مؤلفه آسایش اقلیمی مورد بررسی قرار گرفت [۷۶]. در خصوص وحدت و نظم کالبدی، شاخص‌های تناسب، هماهنگی، خوانایی و شخص و هویت مندی و حس مکان مورد بررسی قرار گرفت [۷۷]. بخش مربوط به پایداری اجتماعی، با سوالاتی از عدم احساس تعیض و بی عدالتی در دسترسی به حقوق مدنی و شخصی، تمایل به مشارکت در مدیریت، نگهداری و مراقبت از محل سکونت، افتخار کردن به انتساب خود به محل سکونت، عدم احساس تعارضات فرهنگی با اهل محل و رابط خوب با اهل محل و شرکت در مراسم‌ها و آینه‌های جمعی و حضور فعال در اجتماعات مورد سنجش گرفت [۴۲، ۵۲، ۷۸]. شاخص‌های زیست‌پذیری در تمایل به حضور دائمی در محل و عدم تمایل به نقل مکان به محلی دیگر حتی با وجود امکان نقل و انتقال بررسی شد [۱۲]. برای بررسی روایی محتوایی، سوالات طبق نظر متخصصین بررسی و تاحد امکان ساده سازی و شفاف شد. برای بررسی پایایی و اعتبار داخلی، از تجزیه و تحلیل عامل اکتشافی (EFA) و تجزیه و تحلیل قابلیت اطمینان استفاده گردید. در مرحله بعد، همبستگی میان عوامل بررسی و در مرحله بعد، تجزیه و تحلیل SEM برای آزمون فرضیات انجام شد. در این مطالعه، دسترسی، دلپذیری و ایمنی، که زیر مؤلفه‌های رضایت از کیفیت محیط شهری موثر در رضایتمندی آن هستند، به عنوان متغیرهای بروز اساس‌مانده‌ی شدند، و پایداری اجتماعی به عنوان یک میانجی طبقه‌بندی شد و زیست‌پذیری به عنوان یک متغیر درونزا در نظر گرفته شد (شکل ۳). تحلیل‌ها از طریق نرم افزار SPSS و AMOS انجام شد. شاخص‌ها و معیارهای پژوهش در ادامه در جدول ۲ آورده شده است.

۵. یافته‌ها

آمار توصیفی متغیرها: با توجه به آمار توصیفی، ۵۸/۲ درصد پاسخ دهنگان به پرسشنامه‌ها، جنسیت مرد و ۴۱/۸ درصد جنسیت زن هستند. در بررسی گروه‌های سنی، ۳/۹ درصد زیربیست سال، ۲۸/۹ درصد از پاسخ دهنگان بین ۲۰ تا ۲۹ سال، ۳۹/۱ درصد بین ۳۰ تا ۳۹ سال، ۲۳/۶ درصد بین ۴۰ تا ۵۹ سال، ۵/۵ درصد ۶۰ سال و بالاتر هستند. ۴۰/۷ درصد دارای مدرک کارشناسی، ۳۸/۵ درصد مدرک دیپلم و فوق دیپلم و ۱۹/۸ مدرک دکتری درصد و ۱ درصد دارای مدرک حوزوی هستند. در بررسی سابقه اقامت، ۱۰/۲ درصد ۵ سال و کمتر، ۲۵/۹ درصد بین ۶ تا ۱۰ سال، ۳۳/۸ درصد بین ۱۱ تا ۱۵ سال، ۳۰/۱ درصد بیشتر از ۱۵ سال است. با توجه به جدول (۲)، مشاهده می‌شود که از بین متغیرهای مورد بررسی در حالت کلی بیشترین میانگین وزنی مربوط به متغیر دسترسی با میانگین ۳/۵۵ بوده و کمترین مربوط به پایداری اجتماعی با میانگین وزنی ۲/۸۳ می‌باشد. در بین زیر شاخص‌ها هم بیشترین میانگین وزنی مربوط به رضایت از دسترسی به امکانات تجاری با میانگین وزنی ۳/۷۱ بوده و کمترین مربوط به

جدول ۲. آمار توصیفی متغیرها، مأخذ: نویسندها، ۱۴۰۲

انحراف معیار	میانگین	زیر شاخص‌ها	شاخص‌ها
۰/۶۸۱	۳/۷۱	رضایت از دسترسی به امکانات تجاری	
۰/۷۴۸	۳/۴۵	رضایت از دسترسی به مراکز و خدمات پزشکی	
۰/۷۱۲	۳/۶۷	رضایت از دسترسی به امکانات فرهنگی	دسترسی
۰/۸۷۳	۳/۳۸	رضایت از دسترسی به نهادهای دولتی و محلی	
۱/۰۵۱	۳/۱۲	رضایت از استفاده از پارک‌های سبز	دلپذیری
۰/۸۸۶	۳/۲۴	رضایت از محیط طبیعی	
۰/۸۷۹	۳/۳۳	ایمنی در برابر بلایای طبیعی	
۰/۷۰۵	۳/۶۸	ایمنی در برابر عوامل خطر زمان‌آور جرم و جنایت	ایمنی
۰/۷۵۲	۳/۵۵	ایمنی در برابر فرسودگی و خرابی تسهیلات و امکانات شهری	
۰/۸۶۱	۳/۲۹	کنترل رطوبت	
۱/۳۲۱	۳/۰۳	درجه حرارت مناسب فضاهای شهری در فصول مختلف سال	آسایش اقلیمی
۱/۰۱۷	۳/۱۳	کنترل سایه و تابش نور	
۰/۹۴۵	۳/۱۸	آسایش در پناه باد	
۰/۹۷۲	۳/۱۵	دوری از آلودگی آب و هوا	
۰/۸۹۱	۳/۲۳	تناسب فضاهای	
۰/۸۰۸	۳/۳۱	هماهنگی	وحدت و نظم کالبدی
۰/۷۹۹	۳/۲۷	خوانایی و تشخّص	
۰/۷۱۲	۳/۴۸	هویت مندی و حس مکان	
۰/۸۲۷	۲/۸۲	عدم احساس تبعیض و بی عدالتی در دسترسی به حقوق مدنی و شخصی	
۰/۸۳۲	۲/۹۱	تمایل به مشارکت در مدیریت، نگهداری و مراقبت از محل سکونت	
۱/۰۹۲	۲/۹۹	افتخارکردن به تسلیمان خوبی محل سکونت	پایداری اجتماعی
۱/۰۵۷	۲/۷۵	عدم احساس تعارضات فرهنگی با اهل محل و رابط خوب با اهل محل	
۰/۸۰۸	۲/۵۹	شرکت در مراسم‌ها و آیین‌های جمعی و حضور فعال در اجتماعات	
۰/۹۵۹	۳/۳۴	تمایل به اقامت در مکان فعلی حتی با وجود امکان نقل مکان به جای دیگر	زیست‌پذیری
۱/۰۷۱	۳/۵۱	تمایل به حضور دائمی و مداوم در این مکان	

پژوهش‌های تئوری (جایز)

جدول ۳. نتایج آزمون KMO و بارتلت شاخص‌های تحقیق، مأخذ: نویسندهان، ۱۴۰۲

		نمره آزمون کفایت اولکین- مایر کایزر (KMO)
۰/۸۸۲۴	۱۰۶۸/۳۹۳۶	Approx. Chi-Square
۳۸۴	درجه آزادی	آزمون کرویت بارتلت
۰/۰۰۱	معنی داری	

جدول ۴. تحلیل عاملی اکتشافی (EFA) و تحلیل پایابی، مأخذ: نویسندهان، ۱۴۰۲

		شاخص‌ها
	باز اعمالی	زیر شاخص‌ها
۰/۷۶۲	۰/۲۲۹	رضایت از دسترسی به امکانات تجاری
		رضایت از دسترسی به مراکز و خدمات پژوهشی
		رضایت از دسترسی به امکانات فرهنگی
		رضایت از دسترسی به نهادهای دولتی و محلی
۰/۷۸۵	۱/۹۳۸	رضایت استفاده از پارک‌های سبز
		رضایت از محیط طبیعی
		ایمنی در برابر بلایای طبیعی
		ایمنی در برابر عوامل خطر را مانند جرم و جایات
۰/۸۹۳	۱/۶۷۲	ایمنی در برابر فرسودگی و خرابی تسهیلات و امکانات شهری
		کنترل رطوبت
		درجه حرارت مناسب فضاهای شهری در فصول مختلف سال
		کنترل سایه و تابش نور
۰/۷۰۷	۳/۲۸۵	آسایش اقلیمی
		آسایش در پناه باد
		دوري از آلودگی آب و هوا
		تناسب فضاهای
۰/۷۳۸	۲/۵۲۹	وحدت و نظم
		هماهنگی
		خوانایی و تشخیص
		هویت مندی و حس مکان
۰/۸۰۵	۳/۱۲۳	کالبدی
		عدم احساس تبعیض و بی عدالتی در دسترسی به حقوق مدنی و شخصی
		تمایل به مشارکت در مدیریت، نگهداری و مراقبت از محل سکونت
		پایداری اجتماعی
۰/۷۹۲	۲/۰۰۵	زیست‌پذیری
		افتخار کردن به انتساب خود به محل سکونت
		عدم احساس تعارضات فرهنگی با اهل محل و رابط خوب با اهل محل
		شرکت در مراسم‌ها و آیین‌های جمیعی و حضور فعال در اجتماعات
		تمایل به اقامت در مکان فعلی حتی با وجود امکان نقل مکان به جای دیگر
		تمایل به حضور دائمی و مداوم در این مکان

جدول ۶. نتایج شاخص‌های نیکوبی برآش مدل اندازه‌گیری، مأخذ: نویسندهان، ۱۴۰۲

CFI	TLI	IFI	RFI	NFI	AGFI	GFI	RMR	Chisq/df	
.۹۴۹	.۹۴۱	.۹۵۲	.۹۲۸	.۹۳۳	.۹۱۶	.۹۴۶	.۰۴۵	۱/۹۶	نتایج مدل
.۹۵	.۹۵	.۹۵	.۹۵	.۹۵	.۹۵	.۹۵	.۰۵۷	<۳	برآش مناسب

جدول ۷. آنالیز عامل تاییدی (CFA)، مأخذ: نویسندهان، ۱۴۰۲

p-value	CR	S. E	ضریب استاندارد	آیتم‌ها
-	-	-	.۶۱۵	AC01 ←
P <.۰۱	.۹۱۵	.۱۲۱	.۵۱۲	AC02 ←
P <.۰۱	.۹۰۳	.۱۱۶	.۵۹۷	AC03 ←
P <.۰۱	.۷۵۹	.۱۱۱	.۴۸۳	AC04 ←
-	-	-	.۴۱۵	LO01 ←
P <.۰۱	.۸۱۱	.۱۰۶	.۴۲۶	LO02 ←
-	-	-	.۴۴۵	CC01 ←
P <.۰۱	.۷۳۹	.۰۷۵	.۴۰۲	CC02 ←
P <.۰۱	.۷۲۵	.۰۵۳	.۳۹۸	CC03 ←
P <.۰۱	.۸۱۲	.۰۴۱	.۴۷۳	CC04 ←
P <.۰۱	.۷۷۱	.۰۳۹	.۴۶۱	CC05 ←
-	-	-	.۴۱۹	PU01 ←
P <.۰۱	.۸۴۵	.۰۶۸	.۴۳۷	PU02 ←
P <.۰۱	.۷۹۳	.۰۷۱	.۴۲۹	PU03 ←
P <.۰۱	.۷۷۹	.۰۶۵	.۴۵۲	PU04 ←
-	-	-	.۵۶۵	SA01 ←
P <.۰۱	.۷۶۱	.۰۸۲	.۵۹۹	SA02 ←
P <.۰۱	.۷۲۷	.۰۸۱	.۵۸۶	SA03 ←
-	-	-	.۳۵۸	NR01 ←
P <.۰۱	.۷۹۵	.۰۷۲	.۳۶۱	NR02 ←
P <.۰۱	.۷۸۸	.۰۷۷	.۳۷۴	NR03 ←
P <.۰۱	.۸۰۴	.۰۸۳	.۳۴۲	NR04 ←
P <.۰۱	.۸۰۸	.۰۸۶	.۳۱۵	NR05 ←
-	-	-	.۸۰۸	LI01 ←
P <.۰۱	.۹۱۴	.۰۹۳	.۸۳۱	LI02 ←

پایه‌گذاری اجتماعی

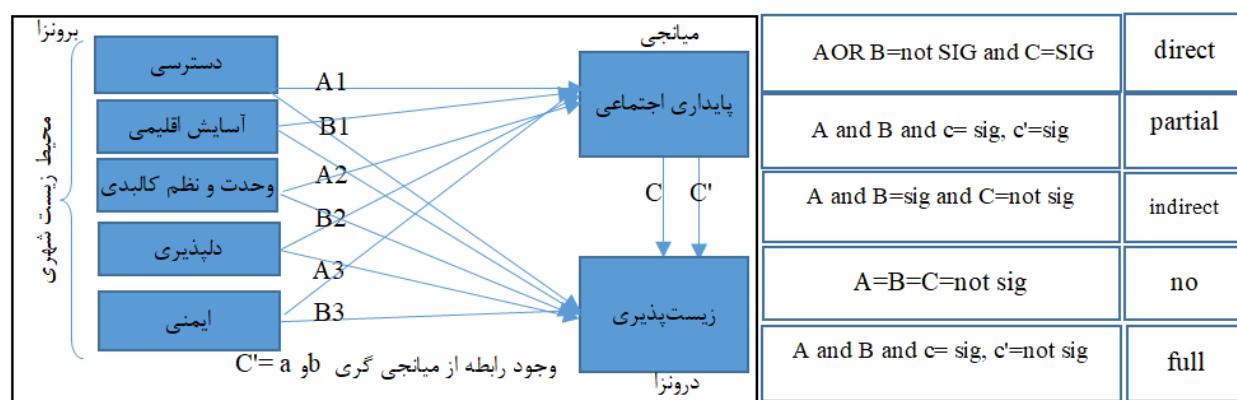
پایه‌گذاری اقتصادی

پایه‌گذاری انسانی

پایه‌گذاری کالبدی

پایه‌گذاری ایمنی

پایه‌گذاری زیست‌پذیری

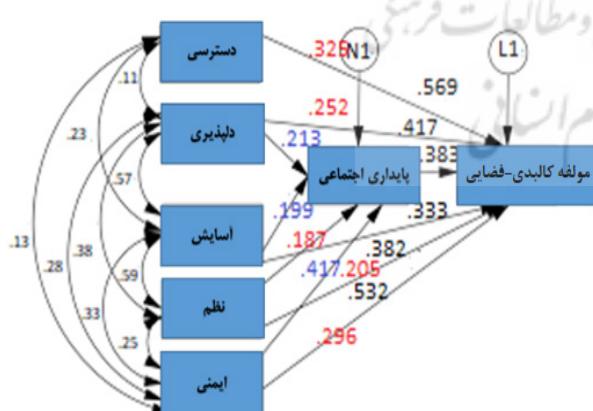

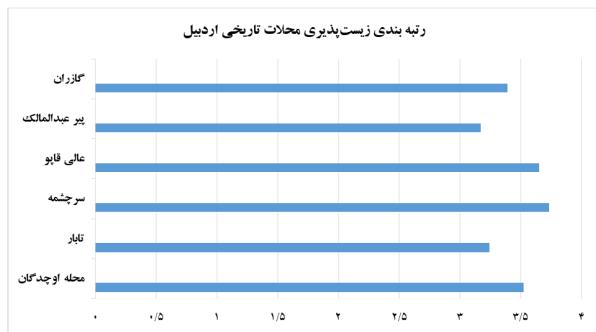
شکل ۳. مدل مفهومی پژوهش. مأخذ: نویسندها با اقتباس از مطالعات پیشین

جدول ۵. آمار توصیفی همبستگی بین عوامل، مأخذ: نویسندها، ۱۴۰۲

ردیف	عامل	میانگین	انحراف معیار	AC	LO	SA	CC	PU	NR	LI
۱	دسترسی	۳/۵۵	۰/۷۲۱	۱						
۲	دلپذیری	۳/۳۳	۰/۹۸۴	۱						
۳	ایمنی	۳/۵۲	۰/۷۶۹	۱						
۴	آسایش اقلیمی	۳/۲۰	۱/۱۳۸	۱						
۵	وحدت و نظم کالبدی	۳/۳۶	۰/۹۵۶	۱						
۶	پایداری اجتماعی	۲/۸۳	۱/۲۸۴	۱						
۷	زیست‌پذیری	۳/۴۲	۰/۹۷۲	۱						

شکل ۴ معادلات ساختاری (SEM) مراجعه شود.

شکل ۵. رتبه بندی زیست‌پذیری محلات تاریخی اردبیل، مأخذ: نویسندها، ۱۴۰۲

۶. بحث و تحلیل یافته‌های پژوهش

طبق یافته‌ها، در نمونه مورد پژوهش، باید به پایداری اجتماعی توجه بیشتری شود. با بررسی توصیفی همبستگی بین عامل‌ها، در میان مؤلفه‌های رضایت مندی از محیط شهری عامل دسترسی دارای بیشترین تأثیر و آسایش اقلیمی کمترین اثرگذاری و پایداری اجتماعی دارای پایین‌ترین امتیاز است. زیست‌پذیری هم دارای امتیاز متوسط، می‌باشد. یک همبستگی مثبت قابل توجه بین تمامی عوامل کیفیت محیطی با زیست‌پذیری وجود داشت و تأثیر دسترسی بیش از سایر مؤلفه‌ها است. همچنین در نمونه مورد پژوهش، پایداری اجتماعی تأثیر مثبتی روی زیست‌پذیری دارد. عامل پایداری اجتماعی دارای اثر میانجی قابل توجهی بین دلپذیری و آسایش اقلیمی و همچنین بین رضایت از محیط شهری و زیست‌پذیری است. با این حال، این مطالعه یک تأثیر مستقیم، غیرمستقیم و تأثیر کل روی زیست‌پذیری بر طبق رابطه بین عوامل تعیین نمود (جدول ۸).

شهری (یعنی دسترسی، دلپذیری و آسایش) و زیست‌پذیری را میانجی می‌کنند یا خیر. اگر مسیر رضایت از محیط شهری و پایداری اجتماعی معنادار باشد و رابطه بین پایداری اجتماعی و زیست‌پذیری نیز در معادلات ساختاری (SEM) معنادار باشد، می‌توانیم پایداری اجتماعی را به عنوان یک اثر واسطه‌ای در نظر بگیریم. اول، مشاهده شد که دلپذیری با ضریب ($\beta = 0.213$) و ($P < 0.01$)، آسایش هم با ضریب ($\beta = 0.417$) و ($P < 0.01$) تأثیر مثبتی بر پایداری اجتماعی دارد. سپس مشخص شد که پایداری اجتماعی با ضریب ($\beta = 0.383$) و ($P < 0.01$) تأثیر مثبتی بر زیست‌پذیری دارد. براساس این یافته‌ها، ثابت شد که عامل پایداری اجتماعی دارای اثر میانجی قابل توجهی بین دلپذیری و آسایش اقلیمی و همچنین بین رضایت از محیط شهری و زیست‌پذیری است. با این حال، این مطالعه یک تأثیر مستقیم، غیرمستقیم و تأثیر کل روی زیست‌پذیری بر طبق رابطه بین عوامل تعیین نمود (جدول ۸).

جدول ۸. اثر مستقیم و غیرمستقیم و اثر کل، مأخذ: نویسندها، ۱۴۰۲

متغیر	اثر کل	اثر مستقیم	غیرمستقیم
دسترسی	۰/۸۹۴	۰/۳۲۵	۰/۵۶۹
دلپذیری	۰/۶۶۹	۰/۲۵۲	۰/۴۱۷
آسایش اقلیمی	۰/۵۲۰	۰/۱۸۷	۰/۳۳۳
وحدت و نظم کالبدی	۰/۵۸۷	۰/۲۰۵	۰/۳۸۲
آسایش اقلیمی	۰/۸۲۸	۰/۲۹۶	۰/۵۳۲

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$.

در این جا تأثیر کل براساس مجموع اثرات مستقیم و غیرمستقیم بررسی می‌شود. در نتیجه، در رابطه بین دلپذیری، آسایش اقلیمی و زیست‌پذیری و آسایش اقلیمی، اثر میانجی پایداری اجتماعی قابل توجه است. همچنین، با مقایسه اثر کل هر عامل روی زیست‌پذیری، پی برده شد که عامل دسترسی با اثر مستقیم (0.569) و غیرمستقیم (0.325) با اثر کل (0.894) بیشترین تأثیر داشته است. همچنین، ثابت شد که آسایش اقلیمی کمترین تأثیر با اثر کل (0.520) داشته است. این بدین معنی است که رضایتمندی بیشتر در پایداری اجتماعی بالا می‌تواند تأثیر بر روی آسایش اقلیمی و نظم کالبدی بر روی زیست‌پذیری را افزایش دهد. با توجه به شکل ۵، در بین محلات مورد مطالعه از نظر زیست‌پذیری محله سرچشمه با میانگین ($3/73$)، بددست آورد و محله پیر عبدالمالک با میانگین ($3/17$) آخرین رتبه یعنی رتبه ششم را بددست آورد.

سوال پژوهش حاضر، بررسی تأثیر رضایتمندی از مؤلفه‌های عملکردی در زیست‌پذیری محلات شهری بر مبنای رابطه میانجی پایداری اجتماعی است. هدف از پژوهش حاضر، دستیابی به مؤلفه‌های کالبدی-فضایی در توسعه زیست‌پذیری محلات شهری و تعاملات اجتماعی است. آنچه از مجموع تعاملات قابل استنباط است، ارتباط چندگانه بین متغیرهای مطالعات را تأثیر می‌نماید. بر اساس مطالعات انجام یافته، رضایت از محیط شهری و کیفیت آن تأثیر مثبتی بر کیفیت عملکرد زیست‌پذیری دارد. هرچه رضایت از محیط‌های شهری بیشتر باشد، کیفیت عملکردهای زیست‌پذیری هم مناسب و عالی

بلا تکلیف، روشنایی و کیفیت ساختاری معاابر شهری، بی توجهی به محوریت پیاده و فضاهای جمعی، عدم برنامه ریزی استفاده مناسب از بناهای فرهنگی، تراکم فروشی بدون توجه به قابلیت و ظرفیت بافت‌های شهری، حذف مکانیسم بازار از ساختار بافت شهری و کاهش اثر نقاط لنگرگاهی و خاطرات عمومی، ساخت و ساز بی هویت و میل به هویت چهل تکه در مناطق نیازمند وحدت و حس اجتماعی، هدایت پیووزهای مولد توسعه شهری به اراضی دارای ارزش افزوده شهری، بی توجهی به کیفیت سازگاری کاربریهای شهری و از همه تر تأمین خدمات عمومی و دسترسی به آنها ضمن کنترل محدودهای منوعیت تردد ترافیکی در حلقه‌های مرکزی شهری از موارد تأثیرگذار است. با عنایت به مطالعات انجام یافته، محدود سازی دسترسی‌های شهری در محلات بافت اطراف بازار، تنظیم مجدد کاربری زمین با رویکرد توسعه کیفیت‌های زیست‌پذیری، توسعه کاربری‌های غیر آلینده و کم ترافیک، توسعه فضاهای اجتماعی و اجتماع پذیری فضاهای عمومی، تعادل بخشی به سازمان عملکردی شهر براساس تقاضای مبتنی بر زیست‌پذیری هر محل، حفظ انسجام بافت و بازار از طریق فضاهای و بناهای مفصلی، محوریت پیاده در محورهای دسترسی و توسعه پیاده مداری مبتنی بر توسعه حمل و نقل عمومی TOD، حفظ اینمی بافت از طریق روشنایی و استفاده از فناوری‌های شهر هوشمند، توسعه پارک‌ها و فضاهای سبز و توسعه کسب و کار خانگی و ایجاد خانه‌های کسب و کار خانواده برای رونق بخشی به سکونت منطبق با معیشت از عوامل موثر بر تحقق مطلوب فرضیه و هدف پژوهش حاضر است. سنجش پژوهش با استفاده از مدل‌های متکی به ساختارهای داده بنیاد و زمینه گرا، مقایسه تطبیقی بافت کهن و میانی و جدید و همچنین همراهی روش‌های تحلیل- عملکرد عنوان زمینه‌های برای مطالعات آتی پیشنهاد می‌گردد.

References

1. Darakhshani Nasab, Hamid Reza, & Niri, Nasir. (2018). Assessment of Urban Livability Indicators from the Perspective of Citizens (Case Study: The Five Regions of Zahedan City). *Regional Urban Geography and Planning*, 8(27), 55-74. [In Persian]
2. Mirza Hosein, S., Ahmad, M., Zakir Haqiqi, K. (2021). Assessment of Livability Based on Place Attachment Variables (Case Study: Region 1 of Tehran Metropolis). *Urban Planning Geography Research*, 2, 361-385.[In Persian]
3. Visinab Borhan, Babaei Aghdam, F., Ghorbani, R.

خواهد داشت. در مطالعات قبلی نیز رابطه مشابهی را بین این متغیرها نشان داده‌اند [۳۵، ۲۱]. در پژوهش حاضر، در میان زیر مؤلفه‌های بررسی شده دسترسی بیشترین تأثیر را از بین زیر مؤلفه‌های محیط شهری از نظر کیفیت عملکردی دارد. در پژوهش‌های قبلی نیز اهمیت این موضوع مورد تأکید قرار گرفته است. عنوان مثال، دسترسی به امکانات مختلف در شهرها، رفاه و آسایش زندگی آن‌ها را افزایش می‌دهد [۲۲]. حضور امکانات در دسترس مختلف در منطقه یک عامل مهم برای رضایت محلی ساکنان است. این امکانات تأثیر قابل توجهی بر دسترسی به فضای باز، حمل و نقل عمومی یا تسهیلات رفاهی دارند [۵۱]. تأثیر این موضوع در زیست‌پذیری نیز در پاره‌ای مطالعات به چشم می‌خورد. عنوان مثال، گفته شده است، هرچه دسترسی به امکاناتی مانند مراکز خرید، موسسات عمومی و امکانات فرهنگی بیشتر باشد، زیست‌پذیری بیشتر خواهد بود [۵۳]. در خصوص رابطه دسترسی به فضاهای سبز و نقش آن در پژوهش حاضر، در برخی از پژوهش‌ها گفته شده است، هرچه میزان رضایت ساکنین از وجود و استفاده از محیط‌های طبیعی مثل پارک‌های عمومی سر سبز در منطقه بیشتر باشد، کیفیت عملکرد های زیست‌پذیری منطقه بیشتر خواهد بود [۱۰]. پایداری اجتماعی و کیفیت‌های عملکردی آن تأثیر بیشتری بر کیفیت عملکرد های زیست‌پذیری در محلات قديم شهر اردييل دارد. در خصوص تأثیر روابط اجتماعی همسایگان در زیست‌پذیری و رضایتمندی نیز نتایج پژوهش مovid نتایج پژوهش‌های قبلی است. عنوان مثال اثبات شده است، با دخالت متغیر روابط اجتماعی همسایگان، تأثیر رضایت از محیط شهری بر کیفیت عملکرد های زیست‌پذیری بیشتر می‌شود و اینمی و آسایش اقليمی عامل مهم در رضایت مسکونی در شهرهایی با تراکم جمعیت بالا است و سطوح رضایت بالاتر با محیط‌های شهری منجر به افزایش کیفیت رضایت با این این نتایج پژوهش حاضر هستند. عنوان مثال اثبات شده است که اینمی و نظم و وحدت کالبدی به همراه آسایش اقليمی در هنگام انتخاب محل زندگی از الویتهای اصلی و مهم در کیفیت عملکرد های زیست‌پذیری شهری است [۴۲]. بدیهی است، کیفیت محیط‌های شهری ترکیبی انسجام یافته و یکپارچه از شرایطی کالبدی و فضایی برای زندگی و ارتباط ادراری فرد [۴۷] است که از طریق رضایت یا نارضایتی، تأثیر قابل توجهی بر زندگی مسکونی خواهد داشت. با نگرشی علی و معلولی به روابط میان متغیرها، تنظیم نامناسب کاربری زمین بدون توجه به معیارهای کیفی فضا و توسعه بر محوریت کشش اقتصادی منطقه، فضاهای شهری رهاسده و بناهای عمومی

- Environmental Satisfaction and Neighborhood Relations. *Social Sciences* 10: 138. <https://doi.org/10.3390/socsci10040138>.
13. Khoshfar, G., Bargahi, R., & Karami, S. (2013). Social capital and urban sustainability (Case study: Gorgan City). *Journal of Urban Studies*, 2(8), 31-46.
  14. Lewicka, Maria. 2011. Place attachment: How far have we come in the last 40 years? *Journal of Environmental Psychology* v.31, p. 207-30. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jenvp.2010.10.001>.
  15. Abdullah, A., Safizadeh, M., Hedayati Marzbali, M. and Maghsoudi Tilaki, M.J. 2021, The mediating role of sense of belonging in the relationship between the built environment and victimisation: a case of Penang, Malaysia, *Open House International*, v.46, p 173-188. <https://doi.org/10.1108/OHI-11-2020-0164>.
  16. Lee, K.Y. 2020. Factors Influencing the Community Livability among the Younger Working-Age Population in Small and Medium Sized Cities: Focusing on Public Service Satisfaction, Local Government Trust, and Regional Differences. Ph.D. thesis, Sungkyunkwan University, Seoul, Korea.
  17. Khorasani, M. A., Rezvani, M. R., Motie Langroudi, S. H., & Rafieian, M. (2012). Measurement and evaluation of livability in rural areas surrounding cities (Case study: Varamin County). *Rural Research*, 3(4 (Continuing 12)), 79-104.
  18. Xu, H., Guo, X., 2017. Study on analysis model of key influencing factors of urban environment liveability. *Adv. Eng. Res.* v. 94 (ICSD 2016), p. 460-464. Available at:http://www.atlantis-press.com/php/download_paper.php?id=25871406.
  19. Christy, F; Raissa, G; Sihotang, S; Wijaya, K. 2021, Critical Analysis of Urban Livability Measures Based on the Perspective of Placemaking, IOP Conference Series. Earth and Environmental Science; Bristol v. 764, (May 2021), p. 1-6. doi:10.1088/1755-1315/764/1/012016.
  20. Mouratidis, Kostas. 2018. Built environment and social well-being: How does urban form affect social life and personal relationships? *Cities* v.74: p.7-20. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2017.10.020>.
  21. Özkan, D. G., & Yilmaz, S. 2019. The effects of physical and social attributes of place on place attachment. *Archnet-IJAR: International Journal of Architectural Research*, v.13, p. 133-150.
  - (2019). Analysis of Economic Factors Affecting Urban Livability (Case Study: Tabriz Metropolis). *Scientific-Research Journal of Urban Economy and Management*, 27, 31-45.
  4. Coppola, A., Scardera, A., Amato, M., & Verneau, F. 2020. Income Levels and Farm Economic Viability in Italian Farms: An Analysis of FADN Data. *Sustainability*, v.12, p 1-18. 4898. Doi: 10.3390/su12124898. [In Persian]
  5. Saravia-Matus, S.; Amjath-Babu, T.S.; Aravindakshan, S.; Sieber, S.; Saravia, J.A.; Gomez y Paloma, S. 2021, Can Enhancing Efficiency Promote the Economic Viability of Smallholder Farmers? A choose of Sierra Leone. *Sustainability*, v.13, p. 1-17. 4235. <https://doi.org/10.3390/su13084235>.
  6. Pan, L.; Zhang, L.; Qin, S.; Yan, H.; Peng, R.; Li, F. 2021, Study on an Artificial Society of Urban Safety Livability Change. *ISPRS Int. J. Geo-Inf.*, v.10, p 1-24. <https://doi.org/10.3390/ijgi10020070>.
  7. Khomenko, S.; Nieuwenhuijsen, M.; Ambros, A.; Wegener, S.; Mueller, N. 2020, is a liveable city a healthy city? Health impacts of urban and transport planning in Vienna, Austria. *Environ. Res.*v.183, p. 1-14.109238 <https://doi.org/10.1016/j.envres.2020.109238>.
  8. Wahidi Far, Pariush, Rezvani, Ali Asghar, & Noori Kermani, Ali. (2020). Analysis of Indicators and Factors Affecting Achieving Livable Cities in Deteriorated and Non-Deteriorated Urban Fabrics (Case Study: Region 10 of Tehran). *Urban Structure and Function Studies*, 7(24), 33-55. [In Persian]
  9. Majid. M.R, Pampanga, G.D, Ruslik, N, Zaman, M, Medugu, I.N & Amer, M.S, 2020, Urban Livability Indicators for Secondary Cities in ASEAN Region, *Journal of the Malaysian Institute of Planners*, v.8, p. 261-272.
  10. Zhan, D., Kwan, M. P., Zhang, W., Fan, J., Yu, J., & Dang, Y. 2018. Assessment and determinants of satisfaction with urban livability in China. *Cities*, v.79, p. 92-101. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2018.02.025>.
  11. Martínez-Bravo, M. Del M., Martínez-del-Río, J., & Antolín-López, R. 2019. Trade-offs among urban sustainability, pollution and livability in European cities. *J. Clean. Prod.* v. 224, p. 651-660. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2019.03.110>.
  12. Lee, Kyung-Young. 2021. Factors Influencing Urban Livability in Seoul, Korea: Urban

- Cities, v.2, p. 220-243.https://doi.org/10.5334/bc.82
31. Benita, F., Kalashnikov, V., & Tunçer, B. 2021. A Spatial Livability Index for dense urban centers. Environment and Planning B: Urban Analytics and City Science, V.48, p. 2006-2022. 239980832096015. Doi: 10.1177/2399808320960151.
32. Khan, Z. J. 2021, Livability Assessment through Literature Review: A Comparative Study between Dhaka and a South-East Asian City, Southeast University Journal of Architecture, SEUJA, v. 1p. 8-15.
33. Cao, Y., Li, F., Xi, X., van Bilsen, D. J. C., & Xu, L. 2021. Urban livability: Agent-based simulation, assessment, and interpretation for the case of Futian District, Shenzhen. Journal of Cleaner Production, v.320, p. 1-15. 128662. doi:10.1016/j.jclepro.2021.128662.
34. Alizadeh, J., & Mohammadi, J. (2020). An analysis of the impact of satisfaction with physical-environmental sustainability on quality of life components of residents in urban neighborhoods: A case study of central neighborhoods of Ardabil city. Geographical Space Planning Journal, 10(38), 197-218.
35. Hatami Khanagahi, T., Vaziri, V., Salmaniān, B., & Tajaldini, N. (2020). Comparing the factors affecting the sense of place in new and old neighborhoods of Ardabil city. Urban Studies Quarterly, 9(34), 17-28.
36. Javan Maghidi, J., Masoud, M., & Matlabi, Q. (2018). Assessing the level of social sustainability in historical urban fabrics: A case study of Ardabil city. Sustainable City Quarterly, 1(4), 19-36.
37. Alizadeh, J., & Mohammadi, J. (2021). An analysis of life quality satisfaction in central urban areas: A case study of the impacts of individual variables on the quality of life of residents in central neighborhoods of Ardabil city. Human Geography Research, 53(3), 1049-1072.
38. Alam, S., Vaziri, V., & Rezaei Sharif, A. (2019). Evaluating the factors influencing social ties in the central neighborhoods of Ardabil city. Urban Management Studies, 11(38), 24-45. [39] Okulicz-Kozaryn, A., & Valente, R. R. 2018. Livability and Subjective Well-Being across European Cities. Applied Research in Quality of Life. v. 14, p. 197-220 doi: 10.1007/s11482-017-9587-7.
39. Chi, Y. L., & Mak, H. W. L. 2021. From Comparative doi:10.1108/arch-11-2018-0010.
22. Pourahmad, A., Abedali, Y., & Allahgholi Pour, S. (2020). Spatial analysis of the effects of good governance on urban livability: A case study of crime-prone areas in regions 11 and 12 of Tehran. Spatial Planning Journal (Geography), 10(2), 83-104.
23. Doyran, I. (2020). Measuring livability of urban fabrics with an emphasis on social sustainability: A case study of informal settlements in Hamadan city. Urban Social Geography, 7(1 (Continuing 16)), 47-64.
24. Ziyari, K. A., Maleki, R., & Mahamari, I. (2019). Analysis and evaluation of social sustainability with a sustainable urban development approach: A case study of the counties in North Khorasan Province. Cultural-Social Studies of Khorasan, 2(14), 78-102.
25. Zalnejad, K., Hosseini, S., & Alipour, Y. (2019). The impact of sustainable urban design principles on improving citizen satisfaction: A case study of Region 4, Zone 4 of Tehran Municipality. Armaneshahr, 28, 171-183.
26. Hoseinzadeh, R., Safarali Zadeh, A., & Khabbazi, H. (2021). Measuring the livability of urban neighborhoods toward sustainable development from citizens' perspectives: A case study of the Khaneh Kahan and Seyyed Morteza neighborhood in Kashmar. Geography and Environmental Studies, 10(40), 123-140.
27. Sadighi Agdas, A., Izzat Panah, B., & Big Babayi, B. (2021). Assessment of livability status in the central areas of metropolitan cities from the residents' viewpoint: A case study of Tabriz metropolis. New Perspectives in Human Geography, 13(3).
28. Dalvand, H., Shateryan, M., & Heydari, R. (2021). Modeling the impact of livability on quality of life based on public surveys: A case study of Doroud city. Sustainable City, 1, 71-86.
29. Azar, A. (2021). Investigating the level of urban livability in the Darvazeh Dar neighborhoods of Tabriz metropolis. Sociology Studies, 14(50), 7-30.
30. Khodrolou, A., & Abedini, A. (2022). Comparative study of livability in new and old urban fabric: A case study of Urmia city. Urban Studies Journal, 11(42), 35-48. [30] Martino, N., Girling, C., & Lu, Y. 2021. Urban form and livability: socioeconomic and built environment indicators. Buildings and

- Sustainable City, 2, 107-124.
49. Patterson, M. 2020. Revitalization, transformation and the "Bilbao effect": testing the local area impact of iconic architectural developments in North America, 2000-2009. European Planning Studies, v. 89, p. 1-28. doi:10.1080/09654313.2020.1863341.
50. Rahnama, M. R., Ghaderi, M., Mohammadi Hamidi, S., & Hosseini, S. M. (2019). Evaluation and measurement of urban livability in the metropolis of Ahvaz. Sustainable City Quarterly, 2(2), 1-17.
51. Sasanpour, F., Alizadeh, S., & Araabi Moghadam, H. (2018). Assessing the livability potential of urban areas in Urmia using the RALSPI model. Applied Research in Geography (Geographical Sciences), 18(48), 241-258.
52. De Vos, J., & Frank, W. 2017. Travel satisfaction revisited. On the pivotal role of travel satisfaction in conceptualising a travel behaviour process. Transportation Research Part A: Policy and Practice v.106, p. 364-373.
53. Mehrkash, R., & Saberi, H. (2022). Identifying the effective indicators in urban livability: A case study of areas 1, 5, and 8 of Isfahan Municipality. Geography and Urban Space Development, 9(2), 1-16.
54. Shakibayi, S., & Saeidi Mofrad, S. (2021). The impact of urban microclimates on environmental comfort in public open spaces: A case study of Shohada Square in Mashhad. Urban Studies Quarterly, 10(40), 59-72.
55. Hosseini, S. E., Shahbani, S. H., Abasian, G., & Balanian, N. (2014). Analyzing the impact of microclimatic factors on environmental comfort in pedestrian urban spaces: A case study of thermal comfort assessment in Shahrestan Street, Tehran, from Tajrish Square to Quds Square. Urban Management Studies, 6(19), 1-15.
56. Tabibian, M., & Mousavi, S. J. (2016). Investigating the role of beautification and environmental quality enhancement on urban liveliness: A case study of the historical garden city of Maragheh. Armaneshahr Architecture and Urban Planning, 17, 249-262.
57. Mousavian, S., Aminzadeh, B., & Shahcheragh, A. (2022). Reflecting on the evolution of aesthetic thought systems in architecture based on a human-centered approach. Armaneshahr Architecture and Urban Planning.
- and Statistical Assessments of Liveability and Health Conditions of Districts in Hong Kong towards Future City Development. Sustainability, v.13, p. 1-29. 8781. Doi: 10.3390/su13168781.
40. Bandarabad, A. R. (2011). Sustainable city: From foundations to meanings. Andarakhsh Publishing, Tehran.
41. Khazaie Nejad, F., Soleimani Mehranjani, M., & Zanganeh, A. (2018). Assessing the livability of neighborhoods in Region 12 of Tehran city. Geography and Urban Space Development, 5(1), 45-70.
42. Bassolas, A., Barbosa-Filho, H., Dickinson, B., Dotiwalla, X., Eastham, P., Gallotti, R., Ramasco, J. J. 2019. Hierarchical organization of urban mobility and its connection with city livability. Nature Communications, v.10, p.413-432. doi:10.1038/s41467-019-12809-y.
43. Mouratidis, K. 2020. Commute satisfaction, neighborhood satisfaction, and housing satisfaction as predictors of subjective well-being and indicators of urban livability. Travel Behaviour and Society, v.21, p 265-278. doi:10.1016/j.tbs.2020.07.006.
44. Tan, K.W, 2021, Discovery of Mental Wellness via Social Analytics for Liveability in an Urban City, 2021 IEEE 17th International Conference on Automation Science and Engineering (CASE), 2021, p. 2286-2291, doi: 10.1109/CASE49439.2021.9551606.
45. Higgs, C.; Badland, H.; Simons, K.; Knibbs, L.D.; Giles-Corti, B. 2019. The Urban Liveability Index: developing a policy-relevant urban liveability composite measure and evaluating associations with transport mode choice. Int J Health Geogr v.18, p. 1-25. <https://doi.org/10.1186/s12942-019-0178-8>.
46. Paul, A.; Sen, J. 2020, a critical review of liveability approaches and their dimensions. Geoforum, v. 117, p. 90-92. <https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2020.09.008> [42] Li, W.-Y., Yao C.-C. 2018, Trends of livability in the capital region of Taiwan. J. Asian Archit. Build. Eng, v.12, p. 293-300. Doi: 10.3130/jaabe.12.293
47. Li, W.-Y., Yao C.-C. 2018, Trends of livability in the capital region of Taiwan. J. Asian Archit. Build. Eng, v.12, p. 293-300. Doi: 10.3130/jaabe.12.293.
48. Rostami, R., Mousavi, S., Qadimi, B., & Mirzaei, K. (2021). Explaining the effective factors on the level of urban livability: A case study of Ilam city.

- Association v.52, p. 111-133.
68. Khushfar, Gholamreza; Baragahi, Reza; and Karami, Shahab. (2013). "Social Capital and Urban Sustainability (Case Study: City of Gorgan)," *Urban Studies Quarterly*, 2(8), 31-46.
69. Tavakolinia, Jamileh; Mohammadian Moassam, Hassan; and Zarghami, Saeed. (2020). "An Analysis of the Role of Quality of Public Spaces in Social Sustainability," *Scientific-Research Quarterly of Human Settlement Planning Studies*, 15(50), 85-100.
70. Tarh va Kavosh Engineering Consultants. (2010). "Comprehensive Plan of Ardabil City." Ministry of Roads and Urban Development.
71. Rezazadeh Ardabili, Mojtaba and Leila Pighami. (2009). "An Approach Derived from Understanding the Traditional City for Providing an Intervention Model in the Fabric (Case Study: City of Ardabil)," *Fine Arts Journal - Architecture and Urbanism*, No. 38.
72. Akhavi, Omid and Fatemeh Mousavi Hashemi. (2020). "Analysis of Historical Components Influencing the Morphology of the Old Texture of Ardabil City During 1300-1340 SH," *Quarterly Journal of the History of Cities and Urbanization in Iran and Islam*, 1(2).
73. Studies on the Preservation and Revitalization of the Culturally and Historically Valuable Texture of Ardabil. (2009). *Iwan Naqsh-e Jahan Engineering Consultants*.
74. Habibi, Seyyed Mohsen. (1999). "Walking Tourist Routes," *Fine Arts Journal*, No. 9, 43-51.
75. Mohazab Taleb, Mohammad; Karimi, Mehrdad; and Sajadzadeh, Hassan. (2018). "Perspectives on Urban Landscape Aesthetics," *Urban and Regional Development Planning Quarterly*, 3(6), 81-111.
76. Karami, Eslam and Mohammadi Hosseini, Parisa. (2018). "Investigating the Impact of Social Acceptance of Public Spaces on Social Sustainability of Residential Complexes: Case Study of Mehr Housing Complexes in Ardabil," *Urban Studies Quarterly*, 7(26), 43-56.
58. Meshkini, A., Barhani, K., & Shahbanzadeh Nemini, R. (2013). Spatial analysis of urban social sustainability assessment: A case study of 22 regions of Tehran. *Geography*, 11, 187-211.
59. Balaceanu, C.; Apostol, D.; Penu, D. (2012). "Sustainability and Social Justice", *Social and Behavioral Sciences*, 62, 677- 681.
60. Thin, N. and C. Lockhart G. Yaron. (2002). Conceptualising Socially Sustainable Development. Paper prepared for DFID and the World Bank, DFID, Mimeo.
61. Colantonio, A. (2012). The Concept of Social Sustainability and its Theoretical Framework. Translated by Bahmanpoor, S. Tehran: Tehran Renovation Organization. (In Persian)
62. Williams, K. (2000). Achieving Sustainable Urban Form: An Introduction. E & FN Spon.
63. Shahabian, Pouyan; Pirayeh Gar, Milad (2013). "Investigation of Social Sustainability Level in Motahari and 22 Bahman Streets of Rasht City," *Arman-Shahr Architecture and Urbanism*, 11, 362-372.
64. Hasheminejad, Hashem; Feyzi, Mohsen; Rezai, Mohammad (2015). "Design Solutions for Achieving Social Sustainability in Low-Income Housing in Tehran," *Iranian Scientific Association of Architecture and Urbanism*, 9, 90-81.
65. Jom'e Pour, Mahmoud; Ebrahimi, Akbar (2015). "Measuring and Evaluating Principles of Social Sustainability in Residential Complexes," *Urban Sociological Studies*, 5 (10), 30-1.
66. Sajadi Ghaem-Maqami, Parvin Al-Sadat; Pourdiehimi, Shahram; Zarghami, Ismail (2011). "Principles of Sustainability in Residential Complexes," *Safheh*, 51, 75-87.
67. Shabani, Mohammad Mahdi. (2016). "The Impact of Social Indicators on Residential Satisfaction of Inhabitants in Central Paris," *Art and Civilization of the East*, 4(12), 21-60. [69] Cho, H& Lee, S. 2017. A study on the effects of neighborhood environmental characteristics on the level of the social capital: Focused on the mediating effect of walking activity. *Journal of Korea Planning*